

Forslag til lov om ændring i helligdagsloven.

Fremsat den 4. februar 1954 af *justitsministeren*.

I lov nr. 85 af 7. april 1936 om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt grundlovsdagen affattes § 3, stk. 1, således: „Offentlige forlystelser (derunder også musik på restauranter og kafeer etc.), støjende øvelser og foretagender, derunder væddeløb og klapjagt, må ikke afholdes på folkekirkens helligdage mellem kl. 6 og kl. 16; dog kan teater- og biografforestillinger samt

indendørs koncerter finde sted fra kl. 14. Fra forbudet er undtaget idrætsøvelser og øvelser, der tilsigter uddannelse til fædrelandets forsvar, når gudstjenesten ikke derved forstyrres. Endvidere kan politiet tillade væddeløb afholdt fra kl. 14 samt i særlige tilfælde tillade, at der musiceres ved sportskampe og idrætsstævner.“

Bemærkninger til lovforslaget

Efter helligdagslovens § 3, stk. 1, må som hovedregel på søn- og helligdage ingen offentlige forlystelser afholdes i tiden mellem kl. 6 og 16, men der er dog tillagt justitsministeren bemyndigelse til at tillade afholdt allerede fra kl. 14 væddeløb, eftermiddagsforestillinger af højere art på faste teatre samt indendørs koncerter af højere art. På juleaftensdag efter kl. 16 samt på 1. juledag, skærtorsdag, langfredag, påskelørdag, 1. påskedag og pinsedag må offentlige forlystelser overhovedet ikke finde sted, og for disse dage har justitsministeren ingen beføjelse til at dispensere (lovens § 3, stk. 2).

Bestemmelsen om, at teaterforestillinger af højere art kan tillades afholdt på søn- og helligdage fra kl. 14, går tilbage til helligdagsloven nr. 134 af 22. april 1904. Reglen begrundedes da væsentligst i ønsket om at lette teatrenes gennemførelse på disse dage af to forestillinger, også af større stykker, udfra hensynet til de billigere eftermiddagsforestillingers store publikum.

Dispensationsadgangen for teatrenes vedkommende har nu overvejende kun betydning ved visse københavnske teatres traditionelle juleforestillinger i november og december måneder. Bortset fra mere ekstraordinære tilfælde — f. eks. af velgørehedsarrangementer og lignende — begynder privatteatrene ellers først deres eftermiddagsforestillinger

kl. 16. Det kongelige Teaters eftermiddagsforestillinger påbegyndes derimod allerede kl. 15.

Justitsministerens dispensationsbeføjelse med hensyn til indendørs koncerter af højere art blev indsat i helligdagsloven nr. 353 af 7. august 1922 i analogi med bestemmelsen for teatereftermiddagsforestillingerne. Den anvendes nu væsentligst ved koncerter til fordel for velgørende eller almennyttige formål.

Endelig blev dispensationsadgangen ved den nu gældende helligdagslov af 1936 udvidet til også at gælde væddeløb.

Efter det oprindelige regeringsforslag til loven af 1936 skulle forlystelser af enhver art være frit tilladt på søn- og helligdage uden anden begrænsning end den, at gudstjenesten ikke måtte forstyrres. Forslaget herom kunne imidlertid ikke gennemføres, og den hidtil gældende ordning fra 1922-loven blev derfor i hovedsagen opretholdt med den nævnte udvidelse af justitsministerens dispensationsbeføjelse til også at omfatte væddeløb. For disses vedkommende meddeles dispensation kurant efter en konkret undersøgelse af, at væddeløbet ikke kan forstyrre gudstjenester eller ved støj og larm i beboede kvarterer virke særligt forstyrrende på helligdagsfreden.

For filmsforevisningers vedkommende består der ikke nogen tilsvarende dispensationsadgang, og biografforestillinger kan derfor tidligst påbegyndes kl.